

ת"פ (באר שבע) 36091-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' נתנאל אטלן - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 36091-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' נתנאל אטלן - בעצמו
ת"פ (באר-שבע) 36091-10-23
מדינת ישראל - תביעות נגב
נ ג ד

נתנאל אטלן - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה
בית משפט השלום בבאר-שבע
[27.11.2024]
כבוד השופט יריב בן דוד
גזר דין
רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירת תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי כתב האישום המתוקן: מר ס' נ' יליד 1958 (להלן: "המתלונן"), הוא ממונה ועד הבית ברחוב XXXXXXXX (להלן: "הבניין"); מר א' ב' נ' (להלן: "הדייר") מתגורר באחת מדירות הבניין (להלן: "הדירה"); והנאשם - התארח אצל הדייר. בסמוך לשעה 13:30 ביום 17.10.23, התקשר המתלונן לדייר ומסר לו כי הבחין שהדירה פתוחה וכי יש כלבים ובלגן במקום. בהמשך לדברים אלה, התקשר הדייר אל הנאשם, מסר לו כי הוא חושש שמישהו נכנס לדירה, מסר לו את מספר הטלפון של המתלונן וביקש מהנאשם לבדוק זאת. הנאשם סבר שהמתלונן הוא האדם אשר פרץ לדירה, ועל כן התקשר אליו וביקש ממנו לרדת לפתח הבניין. משירד המתלונן, הטיח בו הנאשם כי הוא הפורץ לדירה, ומשניסה המתלונן להמשיך בדרכו, חסם הנאשם את דרכו של המתלונן, ותקף אותו בכך שהפילו ארצה, רכן מעליו ואחז בצווארו. טיעונים לעונש
3. בדיון שנערך ביום 29.9.24, טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הפנה לכך שהערכים המוגנים שנפגעו הם שלמות גופו וביטחונו האישי של המתלונן, האוטונומיה על גופו, כבודו, חירותו ושלווה נפשו. נטען כי מידת הפגיעה בערכים אלה הינה משמעותית.

- ב"כ המאשימה טען כי המתלון יליד שנת 1958 וכי לתקיפתו נלווה נזק הפוטנציאלי בלתי מבוטל.
ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה שנע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר.
אשר לענישה בתוך המתחם, הפנה ב"כ המאשימה להודאת הנאשם ולהיעדר עבר פלילי וטען כי יש לקבוע את עונשו בשליש התחתון של המתחם.
בנוסף לעונש המאסר, עתר ב"כ המאשימה להטלת עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה, קנס, פיצוי משמעותי למתלון והתחייבות.
4. ב"כ הנאשם טען כי האירוע נבע מטעות בהבנת הסיטואציה, ובשים לב לכך ולאופי האלימות, יש לקבוע מתחם עונשי אשר תחילתו במאסר מותנה.
ב"כ הנאשם טען כי הנאשם ביקש לעכב את המתלון עד הגעת המשטרה שכן סבר כי הוא הפורץ לדירה, וכי לולא היה תוקף אותו היה נכנס פועלו לגדר עיכוב אזרחי על פי דין.
ב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה עצור קרוב לחודש ימים אך בשל היותו נעדר בני משפחה.
5. בדבריו האחרונים, מסר הנאשם הדברים הבאים:
"בלי להקל בכל מה שנאמר, אני קצת אשמח להגיד את הדברים שלי. אני מצטער על מה שארע. אני בן 30 וילד גדול והתחלתי את החיים האלה בנקודת פתיחה לא טובה, ללא עורף משפחתי ללא עזרה כלכלית. בגיל 4 הוציאו אותי הרווחה מהבית עקב התעללות והזנחה בבית. עד השנה האחרונה הצלחתי להתנהל כמו אזרח למופת ללא עבר פלילי, הייתי בחייל האוויר שירות מלא ואני עושה מילואים. אני נכה עקב הצבא ויש לי פוסט טראומה ובאמת כל המצב המשפטי הזה מקשה עליי עם הפוסט טראומה ומכניס אותי ללחצים. זה באמת לא מתאים לי ואני נורא מצטער ושאני רוצה להמשיך את החיים שלי באותה נקודה שהפסקתי. העולם הזה לא שייך לי."
דברי הנאשם לא נתמכו בכל אסמכתא.
מתחם העונש ההולם
6. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).
7. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות אדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלומו ושלמות גופו.
בית המשפט העליון התייחס לא אחת לתופעת האלימות בחברה הישראלית, אשר חוצה את כל סוגי האוכלוסיות והמגדרים. ר' למשל האמור בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל (נבו 27.10.2011):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות."

ובמסגרת ע"פ 5806/22 מדינת ישראל נ' מוחמד גריפאת, נכתבו הדברים הבאים:

"זאת ועוד, במקרים של אלימות במרחב הציבורי, יש ליתן ביטוי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים במסגרת גזירת העונש בגדרי המתחם, זאת כדי לסייע במיגור תופעה מגונה זו אשר קנתה מקום במחוזותינו".

8. אשר למדיניות הענישה בעבירות תקיפה סתם, עיון בפסיקה מעלה כי במקרים רבים נלווית להן עבירת איומים, ומטבע הדברים צירופה מטה הענישה מעט לחומרה בהתאם.

א. רע"פ 4265/15 רפאל דדון נ' מדינת ישראל (נבו 22.6.2015)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה סתם ואיומים, בכך שלאחר שהתבקש לעזוב פאב בו שהה, איים על בעל המקום, אחז בצווארון חולצתו ואז דחף אותו בידיו. המתחם שנקבע נע בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. נוכח עבר פלילי מכביד ואי התאמה לביצוע עבודות שירות, נדון הנאשם ל-4 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 21.11.2019)

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות תקיפה סתם ואיומים בכך שאיים על גרושתו וחברותיה ותקף את אחד מבני הזוג של האחרונות. המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. בהעדרו של עבר פלילי ונסיבות מקלות נוספות, נדון ל-3 חודשי עבודות שירות. ערעורו ובקשת הרשות לערעור נדחו.

ג. רע"פ 3444/23 אסתר שדה נ' מדינת ישראל (נבו 9.5.2023)

לאחר שזוכתה הנאשמת מעבירת תקיפה חבלנית של זקן, הורשעה בעבירת תקיפה סתם, בכך שבהיותה פקחית באוטובוס, סטרה על פניה והכתה בידיה של נוסעת אשר נגעה בכתפה קודם לכן. המתחם שנקבע נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות. בשל מכלול נסיבות מקלות, נדונה הנאשמת ל-4 חודשי מאסר מותנה. הערעור ובקשת הרשות לערעור נדחו.

ד. עפ"ג (מח' ב"ש) 66133-03-24 רהב נ' מדינת ישראל (15.5.24)

הנאשם הורשע בעבירת תקיפה סתם, בכך שדחף המתלונן והפילו ארצה, בעט ברגלו, בשוקו, בכף ידו ובראשו מספר פעמים. המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. בשל שיקולי שיקום ונסיבות מקלות נוספות, חרג בית-המשפט ממתחם העונש וגזר על הנאשם 350 שעות של"צ וצו מבחן ל-18 חודשים. ערעורו של הנאשם התקבל בהסכמה כך שנדון ל-100 שעות של"צ וצו מבחן ל-12 חודשים.

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 1390-03-20 מדינת ישראל נ' מרדכי קוטוב (נבו 14.12.2022)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה סתם ואיומים, בכך שלאחר שהתבקש על ידי מאבטח לעצור רכבו ולהמתין, המשיך בנסיעתו קילל ודחף את המאבטח, ולאחר שהגיעה מאבטחת נוספת והשניים השתלטו על הנאשם, איים על ח"י המאבטח. המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר. משלא התבקש ריצוי העונש בעבודות שירות, ובשל קיומו של עבר פלילי, נדון ל-4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריוח.

- ו. ת"פ (שלום ב"ש) 13450-02-23 מדינת ישראל נ' אימאן קיעאן (נבו 30.1.2024)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה סתם ואיומים, בכך שדחף בצווארו של מאבטח מרכול, הכה עם ידו בפניו ואיים עליו. המתחם שנקבע נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד 9 חודשי מאסר. בשל שלל נסיבות מקלות, נדון הנאשם למאסר מותנה.
- ז. ת"פ (שלום ב"ש) 65254-08-21 מדינת ישראל נ' פיראס נאסר (נבו 6.6.2024)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה סתם, בכך שבהיותו מורה, אחז בצווארו של תלמיד בחוזקה, אחז בחוזקה בידו ודחף אותו לכיתה. המתחם שנקבע נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות. בשל נסיבות מקלות, נדון הנאשם ל-3 חודשי מאסר מותנה ו-160 שעות של"צ.
9. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
10. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:
הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה: על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לא נגרם למתלונן נזק פיסי. מדובר בתקיפה ברף נמוך יחסית.
- הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה: פוטנציאל נזק אינהרנטי קיים בכל עבירת תקיפה, אשר עלולה להסתבך נוכח נפילת המותקף - כפי שקרה באירוע זה - ולו בשל היותו בעל "גולגולת דקה" ועוד אפשרויות דומות אשר לא ניתן תמיד לצפותן מראש. הערכה זאת מקבלת משנה תוקף משעסקינן במתלונן מבוגר.
- הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה וקרבה לסייג לאחריות פלילית: אחת הסוגיות שעולות בתיק זה הינה הטעות במצב דברים של הנאשם, אשר טעה לטענתו לחשוב כי המתלונן הוא בעצם האדם אשר התפרץ לדירה, בה הוא התארח וכי הפעיל כלפיו כוח סביר על מנת לעכבו. המצב העובדתי, כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן, נוטה במידה רבה לעבר גרסה זאת, אף שלא מקבלה באופן המביא לזיכוי הנאשם.
11. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה אינה ברף גבוה, ומצאתי לקבוע מתחם עונש אשר נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות. שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש
12. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):
עבר פלילי: הנאשם נעדר עבר פלילי.

נטילת האחריות של הנאשם על המעשים: הודאת הנאשם מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה ויש בה משום הקלה לקורבן העבירה אשר נחסך ממנו מעמד העדות בבית המשפט. בענייננו - לא נחסכה עדותו של המתלונן, ומלבדה נשמעו עדויות של שני עדים נוספים. עם זאת, לאחר שנשמעו עדים אלו, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום באופן המתכתב במידה רבה עם גרסת הנאשם, כפי שנמסרה במענה לכתב האישום.

במסגרת דבריו האחרונים, מסר הנאשם כי הוא מצטער על האירוע.

תקופת מעצר (אשר לא תנוכה מעונש שאינו מאסר בפועל) - מיום 17.10.23 עד 13.11.24

13. בשקלול מכלול הנסיבות, ומתוך מתן משקל לקולה להודאת הנאשם על היבטיה החיוביים, והיעדר עבר פלילי, מצאתי כי יש להשית על הנאשם עונש בחלק התחתון של מתחם העונש.

סוף דבר

14. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ב. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום ובהמשך כל 1.1.25 לחודש שלאחריו.

ג. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירת אלימות. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 5000 ₪.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ה, 27 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.